

[Udenrigsministeren.]

som en væsentlig Grund Tilstanden i Kina, Tilstanden i Indien, og i den sidste Tid er kommet til Uroen i store sydamerikanske Stater. Yderligere maa vi regne med den Usikkerhed i visse europæiske Lande, der i disse Lande har ført til stigende økonomiske Vanskeligheder paa Grund af Kapitalflugt og paa Grund af det Mismod, som saadanne Tilstande skaber for et Lands Erhvervsliv.

I de fleste andre Lande er disse Vanskeligheder øget derved, at man har haft Vanskelighed ved at finde Styreformer af tilstrækkelig Fasthed, derved at det parlamentariske System, som man før Krigen dels havde naaet og dels — i de fleste af de Lande, der her er Tale om — kun saa frem til som en Fremtidsmulighed, i Øjeblikket mangfoldige Steder er ude for en meget stor Prøvelse, fordi man ikke er i Stand til at skabe det fornødne Flertal i de folkevalgte Kamre til at bære en sikker Politik.

I den Henseende har vi vel Lov til at sige, at ligesom vi i meget andet i Øjeblikket er begunstigede i Danmark i Forhold til andre Lande, har vi den Fordel at kunne regne med parlamentarisk Ro som Følge af, at der findes et fast Flertal i dette Ting. Og de Vanskeligheder, som maatte kunne fremkomme ved den Forskel i Flertal, der er mellem de to Ting, vil vi vel kunne forvente at komme over paa det økonomiske Omraade, hvis vi skulde komme til at staa overfor meget store Prøvelser.

Fra Ministeriets Side og fra Flertallets Side her i Folketinget vil man utvivlsomt overfor saadant, som jeg allerede har sagt, være rede til den frie, rolige Prøvelse. Jeg nærer ingen Tvivl om, at et forstaaende Samarbejde ogsaa med andre Partier da vil være muligt saa lang Tid, som fornødent er for at komme gennem det værste. Og naar vi gaar ud fra disse Forudsætninger, skulde jeg tro, at vi ikke fra Politikernes Side i dette Øjeblik behøver at male alt for sort for de Folk, der giver Tonen an i vort Erhvervsliv, men kan give dem den Opmuntring, der ligger i, at den Bistand, der kan ydes fra de politiske Myndigheders Side, vil blive ydet.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Det er til den højtærede Finansminister, jeg gerne vilde rette en

kort Bemærkning, foranlediget ved, at Finansministeren i sin Tale udtalte med Hensyn til Nedsættelsen af Statsbanernes Takster, at der gav han gerne Æren til Partiet Venstre og det konservative Folkeparti, medens de nuværende Regeringspartier aldeles ikke ønskede at have nogen Part af Æren herfor.

I den Anledning vil jeg gerne sige, at jeg naturligvis ikke kan vide, hvad der er sket den Gang, da det nuværende Ministerium blev dannet. Begivenhederne har vist, at den Gang begravede Socialdemokratiet sin Erhvervspolitik, og de satte Mindestenen over Graven i Gaar, saaledes at enhver nu kan finde den. Det er jo muligt, at det radikale Parti ogsaa ved samme Lejlighed begravede et og andet, det har maaske været en voldsom Begravelse, som er ubekendt for dem, der staa udenfor. Det faar nu være, hvad det være vil. Men det er en Kendsgerning, at den Gang Taksterne blev nedsat, da var ingen ivrigere derfor end det radikale Parti; og det er ogsaa en Kendsgerning, at uden det radikale Partis Hjælp var Takstnedsættelsen ikke kommet, fordi der, som noksom bekendt, ikke var Enighed indenfor det konservative Folkeparti om dette Spørgsmaal. Jeg maa altsaa i hvert Fald slaa fast, at een Gang har det radikale Parti gerne villet have Del i Æren herfor. Efter den højtærede Ministers Udtalelser maa jeg formode, at paa dette Punkt har det radikale Parti forandret sin Opfattelse.

Duborg: Jeg vil først rette en Tak til den højtærede Landbrugsminister, fordi han har efterkommet min Henstilling i Fjor om i Skovregnskabet at udskille Hedeplantagerne. Men jeg vil dertil føje den yderligere Bemærkning, at det er gaaet, som jeg havde ventet; jeg havde nemlig ventet, at selv efter at en saadan Udskillelse af disse Plantager havde fundet Sted, vilde sikkert Indtægterne af de virkelige Skove være lige eller omtrent lige utilfredsstillende. Budgettet for i Aar viser da ogsaa, at de saakaldte egentlige Skove ogsaa efter denne Udskillelse fremtræder med et højst utilfredsstillende Udbytte.

Dette Forhold tror jeg finder sin fulde Forklaring deri, at baade Indtægterne af Statsskovene er for smaa og Udgifterne til Administration urimelig høje. Jeg skal til Oplysning blot anføre et Par Tal. Bruttohugsten for det budgetterede Aar er paa 3 197 000 Kr., Administrationen ved denne Hugst er paa 918 000 Kr.